

FOAIE PAROHIALĂ

săptămâna 1 - 7 noiembrie 2009

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0744/921.703

Pr. Ionut: 0766250417

Sfântul Maslu

Mărti, 3 noiembrie 2009, ora 16.00

Sfinții Cosma și Damian, făcători de minuni

Sfinților fără de argint, și făcătorilor de minuni, cercetați neputințele noastre; în dar ați luat, în dar dați-ne nouă.

Mărire Tatălui și Fiului și Sfântului Spirit acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Darul vindecărilor primind, tindeți de sus sănătate celor ce sunt în nevoi, făcătorilor de minuni Doctori preamăriți. Deci cu cercetarea voastră, surpați și îndrăznirile potrivnicilor, vindecând lumea cu minuni.

A dăruii înseamnă mai mult decât a primi

Orice om care te caută, îți cere ceva...

Bogatul plictisit, frumsețea conversației; săracul, banii tăi; cel trist, o alinare; cel slab, o încurajare; cel care luptă un ajutor moral.

Orice om care te caută cu siguranță îți va cere ceva. Iar tu începi să te neliniștești! Și să te gândești: ce deranj! Nefericitul de tine! Legea ascunsă care împarte în mod misterios calitățile remarcabile, a decis să-ți ofere privilegiul privilegiilor, binele binelui, prerogativa prerogativelor: „Să dai! Tu poți să dai! Cât e ziua de lungă, tu dai, fie un zâmbet, fie o strângere de mână sau un cuvânt de alinare. Cât e ziua de lungă, te asemeni Domnului Isus, care nu este decât o dăruire continuă și un dar continuu! Ar trebui să cazi în genunchi în fața Tatălui și să-i spui: „Îți mulțumesc pentru că pot da, Tată ceresc! Niciodată nu va mai apărea pe fața mea vreo umbră de neliniște”

Cu adevărat vă spun că mai de preț este să dai decât să primești!

(Amado Nervo, *Vitamine pentru suflet*)

Bogatul și Lazăr

Episodul cu bogatul și cu Lazăr, ascultat în Evanghelia de astăzi, a marcat radical viața lui Albert Schweitzer. Schweitzer a mers în Africa în 1913. În 1921 el explica cum această parabolă spusă de Isus l-a făcut să părăsească funcția de profesor la Universitatea din Strasbourg, să renunțe la activitatea sa literară și la cântatul la orgă, pentru a merge în Africa Ecuatorială ca medic. Pentru Schweitzer, bogatul din această parabolă era omul alb, binecuvântat de roadele culturii și științei, iar Lazăr era negrul exploatat și oprimat, lipsit de asistență medicală în boala și durerea sa. Pe scurt, Africa era cerșetorul aflat la porțile Europei.

Ce minunat să vezi cum această teribilă și tristă poveste pe care a spus-o Isus i-a inspirat unui mare om o viață de slujire. Schweitzer a fondat un spital în Africa unde a servit ca medic timp de cincizeci de ani. Gândindu-se la această parabolă, el l-a găsit pe Lazăr de la porțile sale. Să examinăm această minunată parabolă ca pe o dramă în trei acte.

(...) “Trimite pe Lazăr”

Fiind în chinuri, bogatul experimentează pentru prima oară ceva asemănător cu iubirea. Se gândește la cei cinci frați ai săi și îi cere lui Avraam să îl trimită pe Lazăr înapoi pe pământ pentru a-i avertiza cu privire la soarta care îi așteaptă dacă nu își îndreaptă căile. El îi spune lui Avraam: “Rogu-te, dar, părinte, să-l trimiți în casa tatălui meu, căci am cinci frați, să le spună lor acestea, ca să nu vină și ei în acest loc de chin”

Nu este o iubire adevărată aceea care îl face pe bogat să se gândească la frații săi. Insinuează că el însuși nu a fost avertizat în mod corespunzător. Încearcă să se justifice pe sine acuzându-l pe Dumnezeu că este nedrept. “Dacă aș fi fost suficient avertizat, dacă aș fi știut că acest loc va fi sfârșitul vieții mele pământești, nu aș fi venit aici. Dar fă acum ca cel puțin frații mei să fie avertizați”.

“Nu”, i-a spus Avraam, “au pe Moise și pe prooroci; să asculte de ei.”

“Nu”, a spus bogatul, “ci, dacă cineva dintre morți se va duce la ei, se vor pocăi.”

Însă Avraam a spus: “Dacă nu ascultă de Moise și de prooroci, nu vor crede nici dacă ar învia cineva dintre morți”

Minunea mare este că după Moise și profeți, Dumnezeu a trimis într-adevăr pe cineva dintre morți să ne avertizeze. L-a trimis pe Cristos. Asemenea lui Lazăr, Cristos a fost “disprețuit și cel din urmă dintre oameni”. Asemenea lui Lazăr, a stat la poarta lumii atunci când s-a născut în peștera din Betleem. Asemenea lui Lazăr, trupul său a fost acoperit de răni. A fost “străpuns pentru păcatele noastre și zdrobit pentru fărădelegile noastre”. A venit ca unul dintre noi – un frate – pentru a ne avertiza și a ne salva pe noi, cei cinci frați ai săi. Să nu ne așteptăm ca Dumnezeu să dea un semn mai mare decât acesta; nu există nici unul mai mare. “Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut l-a dat ca orice crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică.”

Ascultați așadar cu atenție atunci când Cristos vă spune cuvântul lui Dumnezeu. Priviți la viața voastră pentru a vedea unde zace Lazărul Dvs. Dumnezeu l-a așezat acolo pe pragul Dvs. pentru a vă ajuta să ajungeți în rai!

pr. Anthony M. Coniaris; www.predici.cnet.ro